

ПРИМЉЕНО: 16 .07. 2024

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПГ НОВИ ДСС-ПОКС (НАДА)
12. јул 2024. године
Београд

Орг. јед.	Број	Прилог	Вредност
03	02-1706/24		

НАРОДНОЈ СКУПШТИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

На основу члана 99. став 1. тачка 7) и 107. Устава Републике Србије и члана 40. став 1. тачка 1) Закона о Народној скупштини и чланова 150. став 1. и 190. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС“, бр.20/12), подносимо **ПРЕДЛОГ ДЕКЛАРАЦИЈЕ О СРЕБРЕНИЦИ**, с предлогом да се, на основу члана 167, 168 и 191. Пословника Народне скупштине Републике Србије, донесе по хитном поступку.

За представника предлагача одређен је народни посланик др **Милош Јовановић**.

Предлог Декларације са својим потписима подржали народни посланици:

ПРЕДЛОГ

Полазећи од Конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида која у члану 2. утврђује да геноцид подразумева убиство чланова групе; тешку повреду физичког или менталног интегритета чланова групе; намерно подвргавање групе таквим животним условима који треба да доведу до њеног потпуног или делимичног физичког уништења; мере усмерене ка спречавању рађања у оквиру групе; присилно премештање деце из једне групе у другу, а да је било које од наведених дела учињено у намери да се потпуно или делимично уништи као таква нека национална, етничка, расна или верска група;

Узимајући у обзир и друге темељне норме међународног права и поретка проистеклог из Повеље Уједињених нација и Конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида, као и норме међународног кривичног права и националних кривичних законодавстава које геноцид дефинишу као најтежи злочин међународног права, који цео цивилизовани свет најоштрије осуђује;

Имајући у виду непрестане покушаје кривотворења историјских чињеница и наметања кривице српском народу за непостојећи геноцид о чему сведочи и усвајање Резолуције Генералне Скупштине УН 78/282 о Сребреници од 23. маја 2024. године;

Свесни чињенице да неутемељено квалификовање ратних злочина као злочина геноцида зарад остварења политичких и геополитичких циљева, наноси озбиљну и дугорочну штету, те да се релативизацијом холокауста и других одистинских геноцида обесмишљава сам појам геноцида;

Не заборављајући историјске околности које се су се одигравале на простору некадашње Југославије током двадесетог века, а посебно чињенице да је српски народ у настојању да очува своју слободу дао немерљив допринос борби против Централних сила у Првом светском рату, односно против нацизма и фашизма у Другом светском рату, као и да је био жртва геноцида извршеног на територији НДХ током Другог светског рата;

Наглашавајући да је током година које су претходиле догађајима у Сребреници 1995. године на подручју општине Братунац и општине Сребреница извршен читав низ тешких ратних злочина над српским становништвом од стране муслиманских снага, које најоштрије осуђујемо и захтевамо да они који су их извршили буду приведени правди;

Изражавајући пијетет према невиним жртвама и породицама жртава ратног злочина извршеног на подручју Сребренице 1995. године;

Истичући да све жртве и породице жртава, независно од њихове националне и верске припадности и њихових других особености, заслужују једнак пијетет, поштовање, саучешће у болу и достојан помен, а злочинци једнаку правну, моралну и историјску осуду;

Знајући да се истинско помирење између свих народа на простору бивше Југославије може постићи само на истинитој правној, моралној и историјској квалификацији догађаја који су се збили током рата деведесетих година на простору некадашње Социјалистичке Федеративне Републике Југославије, а што подразумева заједничку правну, моралну и историјску одговорност и осуду свих злочина, без прављења разлика међу жртвама и злочинцима и без истицања и привилеговања невиних жртава само једног, а наместо свих народа, односно без амнестирања неких, а стигматизације других злочинаца;

На основу члана 99. став 1. тачка 7. Устава Републике Србије и члана 8. став 1. Закона о Народној скупштини („Службени гласник РС“ бр.9/10), Народна скупштина Републике Србије, на _____ седници одржаној _____ 2024. године донела је

ДЕКЛАРАЦИЈУ

Народне скупштине Републике Србије о Сребреници

1. Правда, помирење и одрживи мир између народа и држава пост-југословенског простора могу се остварити искључиво на темељима историјске истине и жеље да остваре помирење.

2. Одлучно одбацујемо тврдњу према којој ратни злочин извршен у Сребреници јула месеца 1995. године представља злочин геноцида. Наведена квалификација, изведена упркос непостојању геноцидне намере као конститутивног елемента злочина геноцида, а чије је одсуство према заштићеној групи муслимана у Босни и Херцеговини више пута утврђено, логички је неодржива и представља грубу политичку злоупотребу једне јасно дефинисане кривичноправне категорије.

3. Ратни злочин у Сребреници неопходно је посматрати целовито, у контексту историјских чињеница, моралне осуде и кривично-правне одговорности за ратне злочине које су муслиманске снаге претходно биле извршиле над српским становништвом у Братунцу и Сребреници. Овим се не подразумева да се један злочин може правдати другим злочинима, већ да све невине жртве једнако

заслужују правду, пијетет и достојанство, а извршиоци злочина заједничку и неподељену осуду и одговорност. У том смислу, тежња да се 11. јул одреди као *Међународни дан сећања на жртве у Сребреници* у супротности је са овим основним, цивилизацијским ставом једнаког вредновања свих људи и жртава, независно од њихове националне, верске или друге припадности, јер се на тај начин дубоко поштовање и достојно сећање одређује само спрам муслиманских жртава занемарујући страдалништво српског народа.

4. У актуелним и предстојећим геополитичким околностима, инсистирање на лажи о извршеном геноциду у Сребреници отвара могућност ка даљим притисцима на српски народ на простору целог Балкана и угрожавању његових виталних националних интереса. Тиме што се српском народу намеће кривица за непостојећи геноцид, ствара се могући основ за промену изворног Дејтонског споразума, унитаризацију Босне и Херцеговине и последично укидање Републике Српске, што српски народ и Република Србија, као гарант Дејтонског споразума, не могу да дозволе.

5. Ову декларацију објавити у „Службеном гласнику Републике Србије“.

РС Број:
У Београду,

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ПРЕДСЕДНИК

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ДЕКЛАРАЦИЈЕ

Уставни основ за доношење ове резолуције садржан је у одредби чл. 99. ст. 1. тач.7. Устава Републике Србије, којим је прописано да Народна скупштина доноси законе и друге опште акте из надлежности Републике Србије, као и у чл. 8. ст. 1. Закона о Народној скупштини, којим је, између осталог, прописано да Народна скупштина доноси и декларације.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ДЕКЛАРАЦИЈЕ

Након што је 23. маја 2024. године Генерална скупштина Уједињених нација усвојила Резолуцију о Сребреници којом се 11. јул проглашава Међународним даном промишљања и сећања на „геноцид“ у Сребреници 1995. године, и који би требало да се обележава сваке године, имајући у виду евентуалне последице њеног усвајања, потребно је да се Народна скупштина, водећи рачуна о међународном положају Републике Србије, одреди према околностима насталим усвајањем резолуције у ГС УН.

Имајући у виду да се предложеним текстом Декларације који упућујемо Народној скупштини не спори се чињеница да је током борбених дејстава на простору бивше Југославије 90-их почињен велики број ратних злочина, што се и истиче у преамбули Декларације, као и да се инсистира на појединачној одговорности починиоца, да се одрживи мир може остварити на темељима историјске истине о свим ратним непочинствима, како 90-их, тако и за време Другог светског рата; затим да се сваком ратном злочину мора приступити са становишта кривично-правне дефиниције истих, посебно одредбама Конвенције о спречавању и кажњавању злочина геноцида, усвајање ове декларације у Народној скупштини представљао би, с једне стране, израз пијетета према свим жртвама и породицама жртава ратног злочина извршеног у Сребреници 1995. године и једнаку правну, моралну и историјску осуду свих злочинаца.

III ПРОЦЕНА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОВОГ ЗАКОНА

За спровођење ове декларације нису потребна додатна финансијска средства у буџету Републике Србије.

IV РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ДЕКЛАРАЦИЈЕ ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Неопходно је да се предложена декларација донесе по хитном поступку како би се, у што краћем року, заузели ставови по доношењу Резолуције Генералне скупштине Уједињених нација од 23. маја 2024. године и определио даљи правац деловања државних органа и других јавних чинилаца по том питању, сходно члану 167. и 168. Пословника Народне скупштине.

Народни посланици :

Др Милош Јовановић

Војислав Михаиловић

Предраг Марсенић

Владимир Јелић

Дејан Шулкић

Владимир Ђорђевић

Зоран Сандић

Јелена Богдановић

Зоран Стојановић

Душан Радосављевић

Слађана Милетић

Ненад Томашевић

Слађана Радисаљевић

В. Јовановић
Војислав
Предраг
В. Јелић
Дејан
В. Ђорђевић
Зоран
Ј. Богдановић
Зоран
Душан
Слађана
Ненад
Слађана

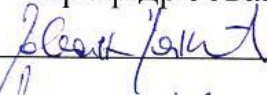
1. Александар Павић A. Pavich
2. Бранко Лукић [Signature]
3. Јелена Павловић Jelena Pavlovich
4. Борислав Антонијевић [Signature]
5. Бранимир Несторовић [Signature]
6. Ана Ивановић Ana Ivanovitch

Народни посланици

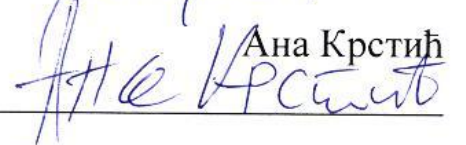
Бранко Павловић

Проф.др Митар Ковач

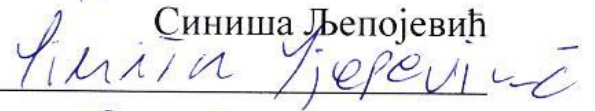
Проф.др Јован Јањић

Ана Крстић

Синиша Љепојевић

Драган Станојевић

